

۲۹۶ - ای متوجه الی الله

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۲۹۶ - ای متوجه الی الله

ای متوجه الی الله، هر چند بظاهر در این انجمن رحمانی حاضر نیستی ولی الحمد لله در محفل الهی با وجهی ناضر حاضری یعنی در ظلّ ملکوت محشور و بفضل و موهبت حضرت جبروت موفق و مؤیدی. الحمد لله از کأس هدایت کبری نصیب بردی و از فیوضات جمال ابری بهره گرفتی. از فضل خدا گمگشته ای بسبیل رشاد پی برد و ماهی تشنه لبی ببحر عذب حیوان وارد گشت. این نیست مگر از فضل و موهبت بی پایان که در این اوان جلوه بعالم امکان نموده از الطاف او کلّ ملجأ و پناه یافتیم و از جام الست او سرمست گشتیم و از فیوضات ملکوتیش مستفیض شدیم این صرف موهبت است نه استعداد و لیاقت.

پس باید بکمال سرور و حبور و شادمانی بشکرانه این کامرانی قیام نمائیم. چه بسیار نفوس سالهای سال ریاضت پرداختند و سیر و سلوک نمودند و تمنای یوم موعود کردند و چون صبح احدیت از مطلع رحمانیت طلوع نمود محروم شدند. ما که نه ریاضتی کشیدیم نه بصیام دهر پرداختیم نه عبادت مفصلی بجا آوردیم نه نماز طویل عریضی ادا کردیم نهایت اینست که عبادات واجبه و فرائض الهیه را بجا آوردیم. با وجود این قصور فضل و عنایت سلطان ظهور چنان احاطه نمود که بسبیل هدی پی بردیم و در ظلّ شجره طوبی مقرر یافتیم پیمانه صهبای محبت الله پیودیم و ابواب فتوحات رحمانیه گشودیم. این نیست مگر صرف فضل و عنایت ذلک من فضل الله یؤتیه من یشاء و الله ذو فضل عظیم.

ORIGINAL

AUDIO